

РЕШЕНИЕ

№ 4174

гр. София, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **776** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „Сейфо Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя С. О. Д., против Ревизионен акт (РА) Р-22221921005500-091-001 от 07.09.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) - С., в частта, потвърдена с Решение № 1878 от 01.12.2022 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) – С. при Централно управление (ЦУ) на НАП, с който на жалбоподателя са установени задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за данъчен период 2019 г. в размер на 15 672,86 лв. и лихви в размер на 3 478,78 лв., както и задължения за данък по Закона за данък върху добавената стойност (ДДС) общо в размер на 15 015,71 лв. и лихви за забава в размер на 4581,58 лв. за ревизираните данъчни периоди м. 03, м. 04, м. 08 и м. 12.2019 г.
В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на РА и се претендира неговата отмяна. Оспорващият счита, че актът е издаден при неправилно установяване на фактите и анализ на събрания доказателствен материал. Изразява несъгласие с констатациите, въз основа на които органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ВМ Билд“ ЕООД и „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД. Аргументира защитна теза за реалност на извършените доставки, които счита, че се основават на представените в хода на

ревизията документи. Възразява и срещу установените задължения по ЗКПО, тъй като дружеството е осчетоводило правомерно извършените разходи и не били налице предпоставките за преобразуване на финансовия му резултат за 2019 г. По тези, поддържани в с.з. доводи за незаконосъобразност на РА, се претендира неговата отмяна. Допълнителни аргументи се сочат в писмени бележки по съществуващото на спора. Прави се искане за присъждане на разноски в размер на платената ДТ и депозит за вещо лице.

Ответникът – директорът на Дирекция "ОДОП" – С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. М. оспорва жалбата, като препраща към съображенията, изложени в потвърждаващото РА решение по чл. 155, ал. 2 ДОПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес на спора.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221921005500-020-001 от 30.09.2021 г. (л. 23), връчена по електронен път на 26.10.2021 г. (л. 25), с която е възложена ревизия на „Сейфо Груп“ ЕООД за установяване на задълженията му по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г., както и по ЗКПО за 2019 г. Първоначалната ЗВР е изменена със Заповед № Р-22221921005500-020-002/24.01.2022 г. (л. 26), Описаните заповедите са издадени от М. А. К. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП - С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. (л. 21, раздел I от заповедта, т. 9).

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221921005500-092-001 от 20.04.2022 г., връчен електронно на 26.04.2022 г. (л. 57-58), срещу констатациите на който е подадено възражение, преценено като неоснователно.

Ревизията е приключила с оспорения РА, издаден от М. А. К. - орган, възложил ревизията, и М. В. И. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 13.09.2022 г. (л. 64)

В хода на ревизията е установено, че основният предмет на дейност на „Сейфо Груп“ ЕООД за ревизираните периоди е извършване на строителни и ремонтни услуги на търговски обекти на „ОМВ БЪЛГАРИЯ” ООД, както по договор с това дружество, така и в качеството на подизпълнител на „БУЛСТРЕЙТ” ООД. Установено е също, че ревизираното лице (РЛ) има наети 16 работници на трудов договор на длъжностите „инженер строителство“, „работник строителна изолация“, „бойджия“ „монтажник скеле“, „общ работник строителство“, „водопроводчик” и други относими такива към вида на осъществяваната дейност.

За изясняване на обстоятелствата от значение за облагането са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 ДОПК на РЛ са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения, в отговор на които са представени два договора - от 24.06.2019 г. и от 08.07.2019 г., сключени с „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД за изпълнение на ремонтни дейности и поддръжка на търговски обекти на ОМВ. В приложения към тях са описани услугите по вид, количество, единична цена и обща стойност, а именно: мобилизация и подготовка на работния процес, демонтаж на ПДЧ плоскости, демонтаж на рекламни пана над зона каси, ел. прекъсване на храняване,

пренос до бояджийно, прахово боядисване, връщане до обекта и монтаж, демонтаж на стелажи за безалкохолни напитки, демонтаж на подова керамика, монтаж на съществуващи автомати за врата, доставка на метална врата, гипсова шпакловка, боядисване, почистване и изхвърляне на отпадък от обекта. Включени са също разходи за командировка, транспорт, ношен труд и други. Приложени са ценови листи, в които ревизиращите са отчетели, че не са конкретизирани обектите, в които е следвало да се извършват договорените работи. Представени са фактури, издадени от РЛ на „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД, придружени от шест протокола за установяване на извършени строително-монтажни работи /СМР/ за следните обекти - ОМВ Осиковица (Протокол № 1 от 12.04.2019 г.), ОМВ - В. Т. 1217 (Протокол № 1 от 22.03.2019 г.), ОМВ О. 1063 (Протокол № 1 и № 2 от 01.08.2019 г.), ОМВ Момина чешма 1043 (Протокол № 1 от 22.03.2019 г.) и ОМВ В. Т. - 1021(Протокол № 1 от 22.03.2019 г.).

Във връзка с изпълнението на дейностите на посочените обекти са представени фактури, издадени от ползваните от РЛ подизпълнители, негови доставчици - „ВМ Билд“ ЕООД и „Юнайтед Партнърс Ейч“ ЕООД.

За изпълнените от „ВМ Билд“ ЕООД СМР са представени освен фактурите и платежните нареждания, но и протоколи за приемане на изпълнените дейности на следните обекти: ОМВ Шумен Юг, ОМВ Осиковица 1070, ОМВ В. Т. 1217, ОМВ България 1037, ОМВ Т. В. 1035, ОМВ С. шосе, ОМВ О. 1063, ОМВ Момина чешма 1043, ОМВ Б. 1214.

За доставките от „Юнайтед Партнърс Ейч“ ЕООД са представени две оферти за ремонт на тоалетна /нови писоари/ на обект на ОМВ и за основен ремонт на тоалетни /персонал/, предверие и коридор на обект ОМВ Р..

От ревизираното лице са представени и документи за други доставчици, които не са открити на декларираните от тях адреси за кореспонденция и не са събрани доказателства относно реалността на доставките. С Протокол № Р-22221921005500-П.-001 от 28.02.2022 г. са присъединени документи, събрани в хода на извършена проверка на задължения субект, приключила с Протокол № Р-22221921060962-073-001 от 28.07.2021 г.

На основание чл. 115 ДОПК е проверено на място и счетоводството на „Сейфо Груп“ ЕООД, за което е съставен Протокол № АА1305367 от 21.03.2022 г.

На основание чл. 45а, ал. 1 и ал. 2 ДОПК са инициирани насрещни проверки на доставчиците на задължения субект, за което са съставени Протоколи за извършени насрещни проверки.

След анализ на събраните в хода на ревизията и приобщени доказателства органите по приходите са приели, че са налице основания за корекция на декларираните от „Сейфо Груп“ ЕООД резултати по ЗКПО и ЗДДС, както следва:

В частта на облагането по ЗДДС:

Ревизиращите са приели, че на РЛ не се следва право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 15 015,71 лв., поради липса на предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 25 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС, а именно поради липса на доказателства за реално извършени доставки от издателите на фактурите, както следва:

1. Отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 11 879,71 лв. за периодите март, април и август 2019 г. по фактури № 10...027 от 28.03.2019 г., № 10...026 от 20.03.2019 г., № 10...051 от 08.04.2019 г., № 10...052 от 10.04.2019 г., № 10...042 от 17.04.2019 г., № 10...053 от 15.04.2019 г., № 30...055 от 19.08.2019 г., №

10...0149 от 30.08.2019 г., № 10 ..0148 от 29.08.2019 г. и № 20...0135 от 09.08.2019 г., издадени от „ВМ Билд“ ЕООД.

Констатирано е, че фактурите са с предмет: „плащане съгласно протокол“, „извършено плащане съгласно протокол № 1 от 08.04.2019 г. за обект ОМВ Осиковица 1070“, „извършено плащане съгласно протокол № 1 от 10.04.2019 г. за СМР към обект ОМВ В. Т. 1217“, „извършено плащане съгласно протокол № 1 от 15.04.2019 г. за СМР към обект ОМВ България 1037“, „извършено СМР“ по протоколи от 09.08.2019 г., от 19.08.2019 г., от 29.08.2019 г. и от 30.08.2019 г. и „СМР по протокол“.

С Протокол за извършена насрещна проверка № П-22221122000926-141-001 от 20.04.2022 г. е установено, че при направени посещения на адреса за кореспонденция на доставчика с цел връчване на искане представяне на документи, не е открит негов представител или пълномощник. Искането е вричено по реда на чл. 32 ДОПК. Документи не били представени.

При направена справка в информационната система на НАП е констатирано, че доставчикът няма заведени активи. Относно кадровата обезпеченост е установено, че до 19.04.2019 г. е имал три лица, назначени на длъжностите „продавач консултант“, „началник склад“ и „фризьор“, а от 19.04.2019 г. — две лица, наети като общи работници. Относно управителя и едноличен собственик на капитала - Ю. А., е установено, че лицето е с прекъснати здравноосигурителни права. Няма данни на същия да са изплащани суми по трудов договор или по извънтрудови правоотношения и да му е удържан данък върху дохода по ЗДДФЛ. Направен е извод, че няма доказателства управителят да е полагал личен труд в дейността на дружеството. Констатирано е, че не са подавани справки по чл. 73 ЗДДФЛ и декларации по чл. 55, ал. 1 ЗДДФЛ, и чл. 201, ал. 1 ЗКПО, относно изплатени суми па физически лица. „ВМ Билд“ ЕООД не е публикувало годишни финансови отчети в Търговския регистър.

При анализ на данните, съдържащи се в подадените от доставчика дневници за покупки е констатирано, че дружеството не е отчитало разходи за платени наеми, нито разходи за консумативи /ток, вода/ за офиси и/или складове, съответно няма доказателства досежно наличието на търговски обект, от който да е осъществявало търговска дейност. Констатирано е, че за периодите от 01.01.2019 г. до 31.07.2019 г. на „ВМ Билд“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС и е издаден РА № Р-22221719005649001 от 30.03.2020 г. Ревизионният акт не е оспорен и е влязъл в сила. С него били установени задължения в размер на 316 076,01 лв., ведно с начислени лихви за забава в размер на 25 868,60 лв. вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит.

Констатирано е за този доставчик, че от РЛ са представени издадените му фактури, протоколи за СМР, банкови извлечения за платени към доставчика суми общо в размер на 63 616,22 лв., счетоводни справки, регистри, съгласно които декларираните от „ВМ Билд“ ЕООД доставки са осчетоводени по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ срещу кредита на сметка 401 „Доставчици“. Не били представени сключени с доставчика договори и други съпътстващи доставките документи.

2. Отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 136,00 лв. за данъчен период месец декември 2019 г. по фактури № 0...0269 от 11.12.2019 г. и № 0...02272 от 20.12.2019 г. с предмет „услуга СМР по оферта“, издадени от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД.

С Протокол за извършена насрещна проверка № П-22221122000926-141-001 от

20.04.2022 г. е установено, че при направени посещения на адреса за кореспонденция на доставчика с цел връчване на искане за представяне на документи, не е открит негов представител или пълномощник. Искането е връчено по реда на чл. 32 ДОПК. Документи не били представени.

При проверка в информационната система на НАП е констатирано, че спорните фактури не са включени в дневниците за продажби на доставчика, Установено е, че дружеството не разполага с активи, включително недвижими имоти и транспортни средства, няма данни за наличие па обект, собствен или нает, от който да извършва дейност, има регистрирани две фискални устройства, но от тях не са отчитани обороти на датите, на които са издадени спорните фактури. За финансовата 2019 г. доставчикът не е публикувал годишен финансов отчет в Търговския регистър и не е подал ГДД по чл. 92, ал.1 ЗКПО.

Установено е, че за процесния период „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД е подавало декларации за наети лица на трудов договор, общо 34, но за същите не са внасяни задължителни осигурителни вноски за здравно и пенсионно осигуряване, нито данък върху дохода по ЗДДФЛ.

За този доставчик ревизирият субект е представил издадените му фактури, ведно с оферти. Представени са също счетоводни справки и регистри, видно от които фактурите са осчетоводени по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ срещу кредит на сметка 401 „Доставчици“.

По твърдение на РЛ ползваните за СМР строителни материали са осигурени от него, превозвани са с моторни превозни средства, които са негова собственост и е представил копия на свидетелства за регистрация. Във възражението срещу РД е посочено, че се представя и хронология на счетоводна сметка „Разходи за материали“, но приходните органи са констатирани, че такава не е приложена в действителност.

В обобщение, по отношение на спорните доставчици органите по приходите са констатирани, че от страна на жалбоподателя не са представени сключени с тези дружества договори, от които да е видно кога е възложено изпълнението на фактурираните СМР, дали при възлагане на услугите страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида им, период на извършване и дължимия резултат, както и какви отделни компоненти са формирали цените. Относно доставките, фактурирани от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД е посочено, че липсват протоколи за установяване и приемане на СМР, както и доказателства за плащане. Посочено е, че приложените към фактурите оферти не удостоверяват, както приемането на извършената услуга, така и наличие на сключен между лицата договор и постигнато съгласие. Посочено е, че офертите като документи от търговския оборот представляват първоначална ценова листа, но не удостоверяват параметрите на реално осъществени търговски сделки, наличие на волеизявление и постигнато съгласие на страните по тях. Направен е извод, че както в хода на ревизията, така и към възражението по чл. 117, ал. 5 ДОПК дружеството не е представило доказателства за начина по който са извършени доставките и от кои лица, за какъв период от време, по какви критерии са избрани доставчиците, как е осъществен контакт с тях, липсват данни за водена между страните кореспонденция, както и не е ясно за чия сметка са материалите, вложени при изпълнение на услугите, какъв вид и количество материали са вложени, как са транспортирани, по какъв начин са предадени и на кого, не са представени присъствени книги и книги за инструктаж на работниците, ангажирани на обектите.

Същевременно от органите по приходите е констатирано, че задълженото лице е разполагало с лица, наети на трудов договор на длъжности, относими към вида на извършваната дейност /СМР/, и е осчетоводило фактури за закупени строителни материали. Ревизиращите са извели извод, че няма доказателства за реално изпълнени СМР по процесните фактури, а едновременно с това РЛ е разполагало с необходимата за целта материална и кадрова обезпеченост.

В частта на облагането по ЗКПО:

Установено е, че за ревизирувания данъчен период 2019 г. „Сейфо Груп“ ЕООД е подало ГДД по 92, ал. 1 ЗКПО с вх. № 22219И0133531 от 29.09.2020 г. Деклариран е счетоводен финансов резултат – печалба, в размер на 145 129,29 лв., данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 145 232,04 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 14 523,20 лв.

Ревизиращият екип е констатирал наличие на основания за преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството, общо в размер на 156 737,51 лв., както следва:

1. Увеличение на счетоводния финансов резултат със сума в размер на 80 150,00 лв., представляваща осчетоводени разходи за външни услуги, формирани като сбор от данъчните основи по фактури за услуги - посредничество и реклама.

Фактурите са издадени от ЕР „Ди Трейд - А. Ц.“, ЕТ „Гала- Ангел Гюров“, ЕТ „Иви Мекс - Ивайло Костов“, ЕТ „Дафи - Дафинка Николова“, ЕТ „Силвия Стоянова“ и „Мити ПС“ ЕООД.

На доставчиците са направени проверки, за резултатите от които са съставени протоколи за извършени насрещни проверки. Установено е, че с цел връчване на искания за представяне на документи са посетени адресите за кореспонденция на описаните контрагенти на задълженото лице. Поради неоткриване на „Мити ПС“ ЕООД на посочения адрес, искането е връчено по реда на чл. 32 ДОПК. На доставчиците ЕТ „Дафи - Дафинка Николова“, ЕТ „Гала - Ангел Гюров“ и ЕТ „Ди Трейд - Ани Цоневска“ исканията за връчени на електронен адрес. Исканията, адресирани до ЕТ „Иви Мекс-Ивайло Костов“ и ЕТ „Силвия Стоянова“ не са връчени, тъй като лицата не са открити.

В отговор са представени писмени обяснения от ЕТ „Дафи - Дафинка Николова“, ЕТ „Гала - Ангел Гюров“ и ЕТ „Ди Трейд Ани Цоневска“. Търговците са заявили, че не са извършвали посреднически и рекламни услуги на „Сейфо Груп“ ЕООД, не са издавали фактури на това дружество и нямат търговски отношения с него.

Във връзка с осчетоводените разходи РЛ е представило издадени от доставчиците фактури, придружени от фискални бонове, счетоводни справки и счетоводни регистри. Не са представени придружаващи фактурите документи, нито наличието на такива е констатирано при проверката на място в офиса на ревизираното лице.

При справка в информационната система на НАП е установено, че доставчиците нямат регистрирани фискални устройства с номерата, които са посочени придружаващите фактурите фискални бонове, а също, че ЕТ са извършвали дейности, различни от посредничество и реклама, например продажби на строителни материали, плодове и зеленчуци, автопаркинг, разносна търговия, заведение за хранене.

От анализа на събраните доказателства и резултатите от направените проверки органите по приходите са приели, че липсват доказателства за реално осъществени доставки по фактурите, издадени от описаните по-горе търговци и осчетоводени от РЛ като разходи за външни услуги. В съответствие с това е направен извод за наличие на

фактическия състав на чл. 16, ал. 2, т. 4 и чл. 26, т. 2 ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 ЗКПО.

2. Увеличение на счетоводния финансов резултат със сума в размер на 1 500,00 лв. във връзка с осчетоводени от РЛ разходи по фактура № 1921 от 16.04.2019 г., издадена от ЕТ „Тигрети - Стефан Ангелов“ с предмет „ношувки“.

До едноличния търговец е изпратено искане за представяне на документи, което не е връчено, тъй като лицето не е открито от органите по приходите.

От страна на жалбоподателя е представена процесната фактура, придружена от счетоводни справки, съгласно които фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 609 „Други разходи“ срещу кредита на сметка 401 „Доставчици“. Не са представени доказателства за плащане, нито такива, от които да е видно място на настаняване, настанени лица, цел на настаняването.

При проверка в информационната система на НАП е констатирано, че доставчикът не е имал деклариран обект, от който да извършва дейността, нито е отчитал разходи за наем, ток, вода и други консумативи, не е имал лица, наети на трудов договор, регистрирал е ФУ без стационарен обект, за търговия с плодове и зеленчуци.

Ревизиращите са приели, че липсват доказателства за реално извършена доставка по спорната фактура, съответно налице е фактическият състав на чл. 16, ал. 2, т. 4 и чл. 26, т. 2 ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 ЗКПО.

3. Увеличение на счетоводния финансов резултат със сума в размер на 75 087,51 лв., представляваща сбора от данъчните основи по фактурите, издадени от „ВМ Билд“ ЕООД и „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД и осчетоводени от РЛ по сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

По съображенията, изложени в частта на облагането по ЗДДС е извършено преобразуване на резултата с посочената сума на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 и чл. 26, т. 2 ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 ЗКПО.

В обобщение органите по приходите са установили общо увеличения на счетоводния финансов резултат на дружеството в размер на 159 720,01 лв., вместо декларираните в размер на 2 991,50 лв. Вследствие на това е определен данъчен финансов резултат — печалба, в размер на 301 960,55 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 30 196,06 лв., от който дължим корпоративен данък над декларирания, възлизащ на 15 672,86 лв., ведно с лихви в размер на 3 458,78 лв.

Като краен резултат с РА са установени задължения за ДДС общо в размер на 15 015,71 лв. и са начислени лихви върху тях в размер на 4 581,58 лв., които задължения произтичат от отказан ДК по фактурите, издадени от „ВМ Билд“ ЕООД и „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД през данъчен период месец март, април, август и декември 2019 г. С акта са установени и задължения за корпоративен данък над декларирания за данъчен период 2019 г. в размер на 15 672,86 лв. и лихви в размер на 3 478,78 лв.

Тази част от акта е потвърдена с решението на директора на Дирекция "ОДОП" С. и съответно е предмет на настоящото съдебно производство.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с административната преписка писмени документи и електронен носител. По искане на жалбоподателя е проведена съдебно-счетоводна експертиза, която е проследила счетоводното отразяване на фактурите от „ВМ Билд“ ЕООД и „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД в счетоводството на жалбоподателя, включването им в Справките декларации по ЗДДС и в Дневниците за продажби за съответните периоди на тези доставчиците, начисляването на ДДС и отразяването им като

задължение към бюджета; извършените разплащания. Съпоставени са описаните количества и видове СМР услуги по получените фактури с тези по последващите доставки към „ОМВ България“ ЕООД. Отговорите на вещото лице ще бъдат обсъдени при анализа на доказателствата и следващите се от тях изводи във връзка с установените данъчни задължения.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Видно от Заповед № Р-2221921005500-020-001/30.09.2021 г. ревизията на дружеството – жалбоподател е възложена от М. А. К. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. Процесният РА е издаден от органът, възложил ревизията, и ръководителят на ревизията – М. В. И., т. е. от лица, разполагащи с материална компетентност съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени и доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необосноваване на РА. В хода на ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способности. На основание чл. 37, ал. 3 ДОПК на ревизираното дружество е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице, по което от дружеството са представени писмени доказателства, подробно описани в РД. На основание чл. 45 ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица, издали процесните фактури. Съставени са съответните протоколи.

По материалната законосъобразност на РА:

По ЗДДС:

Нормата на чл. 12, ал. 1 ЗДДС посочва, че облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Съгласно чл. 9 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС определя данъчния кредит като сумата на данъка, която регистрирано лице има право

да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Предпоставка за възникне на данъчното предимство е наличието на реално осъществена облагаема доставка. Това следва от нормативното правило на чл. 69 ЗДДС, според което регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъкът за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ /А.: чл. 71 ЗДДС/ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право. При наличие на облагаема доставка на стока, съответно на услуга, осъществена от регистрирано по този закон лице, която стока, съответно услуга се използва от получателя за осъществяване на други облагаеми доставки са налице условията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС за приспадане на данъчен кредит по тази доставка.

Съгласно националното законодателство и константната практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по тълкуването на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. От приетото по т. 33 от Решение от 6 декември 2012 г. на СЕС по дело С-285/11, следва, че по принцип правото на приспадане не би могло да бъде отказано, ако се установи, че доставките на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки. Съобразно направеното тълкуване на нормите на Директива 2006/112/ЕО от СЕС преценката за наличие на условията за признаване на правото на данъчен кредит /реално ли са осъществени доставките и използван ли е техният предмет в извършваната от лицето дейност/ се осъществява от националната юрисдикция съобразно правилата за доказване по националното право и въз основа на съвкупна преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото /аргумент от т. 31 и т. 32 от Решение на СЕС по дело С- 285/11/. В този аспект, за да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит, следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон.

Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 с.з., които препятстват упражняването на това право. В тази връзка с определение от 27.01.2023 г. е указано на оспорващото дружество, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, конкретно реалното осъществяване на доставките от “ВМ Билд“ ЕООД и “Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД през ревизираните периоди, по които с РА му е отказано право на данъчен кредит, в това число наличието на всички основания за законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит.

При липсата на нормативна уредба, която да изисква наличието на конкретен вид документи за доказване на относимите в тази насока факти и обстоятелства,

определящ за преценката дали са изпълнени законовите изисквания за упражняването на това право, е съвкупният анализ на всички, събрани по делото доказателства. В преобладаващата си част и в съответствие със спецификата на търговската дейност те са частни документи, чиято доказателствена сила по аргумент от чл. 180 ГПК не обвързва съда да приеме съдържанието им за вярно. То следва да се цени с оглед останалите относими доказателства, като се съобразят корелацията или противоречията в тях. Трайна е съдебната практика, че само по себе си издаването на фактури и надлежното им счетоводно отразяване не са достатъчни да обосноват убедителен извод, че спорните доставки са действително осъществени. Същевременно в своите тълкувателно приложими решения СЕС многократно е подчертавал, че не е допустима национална практика, с която се отказва претендираното данъчно предимство само въз основа на нередности при доставчика. Обстоятелството, че доставената услуга не е била действително извършена от посочения във фактурите доставчик, тъй като последният не е разполагал с необходимия персонал, материал, активи, разходи за услугата, липса на оправдание в счетоводната документация, само по себе си, не е достатъчно да се изключи правото на приспадане на данъчен кредит. При тези предварителни уточнения настоящият съд, с оглед съдържащите се по делото доказателства, преценява за доказана реалността на получените от „ВМ Билд“ ЕООД доставки на СМР услуги. Още в хода на ревизионното производство, от страна на ревизираното дружество, са представени двустранно подписани приемо-предавателни протоколи (ППП) относно извършените СМР, в които са описани изпълнените от този доставчик ремонтни дейности на посочените в тях обекти на ОМВ по вид, ед. мярка, количество, единична цена и крайна стойност. Отразените в протоколите данни кореспондират с издадените от доставчика фактури, в които като основание за плащането е посочен съответният ППП, индивидуализиран посредством номер, дата на съставяне и ОМВ обекта, на който са изпълнени ремонтните дейности. Документалното оформление на извършените услуги позволява проследяване на извършените СМР по обекти, както и последващата реализация на получените облагаеми доставки, за което по делото се съдържат подписани между РЛ и клиента му „ОМВ България“ ООД протоколи, в който смисъл е и заключението по ССЧЕ. Резултатът на СМР услугите е прехвърлен на ревизираното дружество, с документи, чието авторство не е оспорено, предметът на доставките е бил предмет на последваща реализация и е в съответствие с икономическата дейност на ревизираното лице. От събраните по делото писмени доказателства се установява, че спорните доставки са вложени в обектите, възложени от „ОМВ България“ ООД на ревизираното лице. Описаните в тези протоколи СМР са идентични с тези, които са фактурирани между ревизираното лице и неговият доставчик. Това се установява и от заключението на ССЧЕ, видно от отговора на задача № 6. Настоящият състав намира, че не следва да се възлага в тежест на ревизираното лице да доказва с какви ресурси доставчикът е извършил услугите. По време на ревизията не е доказано, че ревизираното лице е участвало в данъчна измама, поради което дори да е налице пропуск от страна на доставчика, включително да е допуснато от него нарушение на трудовото законодателство, добросъвестният получател по облагаема доставка не следва да бъде санкциониран с отказ на правото на приспадане на платения ДДС само поради действия на доставчика му. Друг извод не следва и от издадения на този доставчик РА (л. 561-566 от Приложение № 2 към делото), в който обратно на констатираното от ревизиращия екип, липсват каквито и да било изводи относно

извършени към „Сейфо Груп“ ЕООД продажби. В хода на ревизията на „ВМ Билд“ ЕООД са извършени насрещни проверки на негови клиенти, конкретно посочени в РА (стр. 3), сред които обаче не е оспорващото дружество, за да се позовава приходната администрация на разпоредбата на чл. 85 ЗДДС.

Все във връзка с констатациите в РД следва да се отбележи, че действително хронологично датите на съставяне на част от протоколите, подписани между РЛ и доставчика „ВМ Билд“ ЕООД, предхождат тези за приемане на извършените работи от възложителя на РЛ „ОМВ България“ ООД, но тези разминавания не могат доведат до извод, че спорните доставки не са реални. Ревизираното лице не твърди, че СМР са изпълнени от доставчика му на датата на тяхното приемане. В хипотеза на превъзлагане е обяснимо процедиране като настоящото, при което плащането на подизпълнителя (в случая „ВМ Билд“ ООД), обусловено от приемането на работите от РЛ, да се дължи след приемане на дейностите от основния възлагач, в който момент ще подлежи на заплащане и възнаграждението към РЛ. Поради това не е необходимо пълно съответствие между датите на предаване на спорните СМР и тези, които са предмет на последваща реализация към „ОМВ България“ ООД.

Следва да се добави, че фактурираните от „ВМ Билд“ ЕООД СМР услуги имат за предмет единствено престиране на труд – монтаж, демонтаж, боядисване, шпакловане, подмяна на подови плочки, извозване на отпадъци. По твърдение на РЛ материалите са за негова сметка и това се потвърждава от приложената към ревизионната преписка синтетична оборотна ведомост и главна книга с данни за оборот по сметка 601 „Разходи за материали“ – 106 259,06 лв. в кореспонденция със сметка 401 „Доставчици“ (л. 249 – 254 от Приложение № 1, която некоректно се констатира в РД, че липсва). При това положение и с оглед характера на изпълняваните от доставчика ремонтни дейности в случая надценена се явява констатацията на приходната администрация за липса на данни за вида и качеството на вложените материали, която поради това не е достатъчна да обоснове законосъобразност на отказа на данъчен кредит, при положение че по делото са налице достатъчно преки доказателства за реалността на извършените доставки и конкретно обективното наличие на изпълнени и прехвърлени на РЛ СМР услуги. Освен това, напълно логично е да се приеме, че осигуряването и фактическото предоставяне на необходимите материали е обективна предпоставка за извършване на дейностите по боядисване и шпакловане на обектите на ОМВ, чиято реалност, както бе посочено, настоящият състав счита за доказана. На практика приходните органи са мотивирали липсата на реалност с оглед липса на кадрова обезпеченост на доставчика и възможността на ревизираното лице само да извърши доставките, което с оглед практиката на Съда на ЕС, не е достатъчно, за да обоснове законосъобразен отказ на право на данъчен кредит. Игнорирано е обяснението на РЛ, че не е могло само да обслужи едновременно всички обекти на „ОМВ България“ ООД със собствените си работници, които са наброявали 16, поради което е възложило работата на част от обектите на подизпълнител. Съгласно т. 2 от диспозитива на Решение по дело С-324/11 Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане от дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на

приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. В конкретния случай приходните органи не са установили, че ревизираното дружество е знаело или е било длъжно да знае, че участва в данъчна измама, а единствено са извършили анализ на информацията в масивите на НАП относно доставчика „ВМ Билд“ ЕООД.

Що се отнася до доставките на РЛ от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД СМР услуги по фактура № 269 от 11.12.2019 г. и фактура № 272 от 20.12.2019 г., за реалността на същите освен платежни нареждания, липсват други преки доказателства, установяващи претендираното данъчно предимство. Приложените протоколи са подписани единствено от РЛ и дават основание да се приеме, че са съставени единствено за целите на ревизията. Същевременно съгласно разпоредбите на ЗДДС издаването на фактурата не е достатъчно основание за приспадане на данъчен кредит за получателя. Същата представлява частен документ, удостоверяващ само съгласно чл. 180 ГПК, че изявленията, които се съдържат в нея, са направени от лицата, които са я подписали. Данъчната фактура не представлява доказателство за фактическо осъществяване на доставката. Т. доказателство не е и осчетоводяването на фактурата и включването и в СД и в дневниците за покупки и продажби. За да бъде призната доставката за реална не е достатъчно да бъдат издадени счетоводни документи, а и да има доказателства, че доставчикът е извършил доставката. Освен това, като основание във фактурите е посочено „услуга СМР – по оферта“. Приложените оферти съдържат различни по вид и количества дейности, които не се покриват с тези, посочени в протоколите за приемане. Ето защо правилно и в съответствие с материалния закон е прието от приходната администрация, че не са налице предпоставките за признаване на данъчен кредит по посочените фактури, издадени от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД.

Изложеното по-горе сочи незаконосъобразност на РА в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчен период м.03, м.04 и м.08.2019 г. в общ размер на 11 879,71 лв. - главница и 3817,86 лв. – лихви, по фактурите, издадени „ВМ Билд“ ЕООД. В останалата част жалбата срещу РА, като неоснователна, следва да се отхвърли.

По ЗКПО:

Не е спорно, че за данъчен период 2019 г. жалбоподателят е декларирал с ГДД по чл. 92, ал. 1 ЗКПО счетоводен резултат – печалба, в размер на 145 129,29 лв., данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 145 232,04 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 14 253,20 лв. Органите по приходите са увеличили данъчният финансов резултат на дружеството със сума в размер на 156 737,51 лв., по следните пера:

- 80 150,00 лв. - осчетоводени разходи за външни услуги, формирани като сбор от данъчните основи по фактури за услуги – посредничество и реклама, издадени от ЕТ „Ди Трейд – Ани Цоневска“, ЕТ „Гала Ангел Гюров“, ЕТ „ИВИ Мекс – Ивайло Костов“, ЕТ „Дафи Дафинка Николова“, ЕТ „Силвия Стоянова“ и „Мити ПС“ ЕООД;
- 1 500,00 лв. - осчетоводени разходи по фактура № 1921 от 16.04.2019 г., издадена от ЕТ „Тигрети – Стефан Ангелов“ с предмет „нощувки“;
- 75 078,51 лв. - осчетоводени разходи за външни услуги, формирани като сбор от данъчните основи по фактурите, издадени от „ВМ Билд“ ЕООД (№[ЕИК]/23.12.2019 г. с ДО 4328,00 лв., №[ЕИК]/20.03.2019 г. с ДО 4875,00 лв., № [ЕГН]/08.04.2019 г. с ДО 6846,38 лв., №[ЕИК]/10.04.2019 г. с ДО 5021,94 лв., № [ЕГН]/17.04.2019 г. с ДО 4878,40 лв., № [ЕГН]/15.04.2019 г. с ДО 5112,79 лв., № [ЕГН]/19.08.2019 г. с ДО

7196,00 лв., № [ЕГН]/30.08.2019 г. с ДО 6830,00 лв., № [ЕГН]/29.08.2019 г. с ДО 7925,00 лв. и № [ЕГН]/09.08.2019 г. г. с ДО 6835,00 лв.) и „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД (№269/11.12.2019 г. с ДО 7800,00 лв. и № 272/20.12.2019 г. с ДО 7880,00 лв.), за които в частта по ЗДДС е прието, че не документират реални доставки и е отказан ДК.

Вследствие на извършените преобразувания в ревизията е определен допълнителен корпоративен данък в размер на 15 672,86 лв. и лихви за просрочието му в размер на 3 478,78 лв.

В РД е описан подробно начина, по който ревизиращите са установили влиянието на всяка една от фактурите, издадени от посочените доставчици върху финансовия резултат на жалбоподателя. Според чл. 26, т. 2 ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Това означава предприятията да осъществяват счетоводството си на основата на стопанските операции и факти, като спазват изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство. Всяка стопанска операция трябва да бъде обезпечена документално, като доказателство, че тя е извършена и условията, при които е извършена. По силата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава, когато е документално обоснован с първичен счетоводен документ, отразяващ вярно стопанската операция.

В настоящия случай законосъобразно е установено, че фактурите, издадени от ЕТ „Ди Трейд – Ани Цоневска“, ЕТ „Гала Ангел Гюров“, ЕТ „ИВИ Мекс – Ивайло Костов“, ЕТ „Дафи Дафинка Николова“, ЕТ „Силвия Стоянова“ и „Мити ПС“ ЕООД не отразяват вярно стопанските операции, тъй като не се доказва реалното получаване на посреднически и рекламни услуги от посочените доставчици, което несъмнено рефлектира върху определянето на финансовия резултат за съответния данъчен период. Законосъобразно са ценени писмените обяснения на доставчиците ЕТ „Ди Трейд – Ани Цоневска“, ЕТ „Гала Ангел Гюров“ и ЕТ „Дафи Дафинка Николова“ (л. 486, л. 491 и л. 549 от Приложение № 2), които категорично са отrekli търговски взаимоотношения с ревизираното лице. Изявленията им пряко опровергават верността на отразеното в представените от жалбоподателя данъчни фактури, неподкрепени от каквито и да било доказателства, установяващи документална обоснованост на отчетените разходи. Останалите доставчици еднолични търговци не са открити при насрещните проверки и не са представили изискваните документи. Установено е разминаване в номерата на фискалните устройства към касовите бележки, придружаващи фактурите, с тези от регистрираните в НАП. Косвено доказателство за липса на реалност на доставките е и несъответствието на фактурираните услуги с предмета на извършваната от доставчиците икономическа дейност – продажба на строителни материали, плодове и зеленчуци, автопаркинг, разносна търговия, заведение за хранене.

Ето защо безспорно е налице и отклонение от данъчното облагане и същевременно липсва съответствие между документалната обоснованост на разходите и действителните стопански операции. Действително ЗКПО не анализира доставките, които са предмет на облагане по ЗДДС, а разходите и приходите, но и този закон държи сметка за наличието на реални стопански операции, за които се признават съответните разходи и приходи. Фактурирането на разходи за услуги, които реално не са извършени се приравнява на сключване на сделки с цел отклонение от данъчното облагане – хипотезата на чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО, според която за отклонение от

данъчно облагане се смята и начисляването на възнаграждения за услуги, без те да са реално осъществени. В тази хипотеза счетоводният финансов резултат (печалба или загуба) се коригира в посока на неговото увеличение с разходите, които данъчно задълженото лице не може да докаже документално или са отчетени в нарушение на счетоводните изисквания. Следователно правилното е прието от приходната администрация наличие на основание за увеличение на финансовия резултат на жалбоподателя с размера на отчетените разходи. По този начин законосъобразно е отстранено влиянието на тези разходи върху финансовия резултат на задълженото лице, тъй като посочените действия – приспадане на разходи по фактура за сделка, по която липсва реална доставка от издателя на същата фактура, правилно се квалифицира като отклонение от данъчното облагане, защото не могат да се признават разходи към определен доставчик, срещу които липсва насрещна престация.

Идентичен извод следва и по отношение на разходите за нощувки по фактура № 1921/16.04.2019 г., издадена от ЕТ "Тигрети – Стефан Ангелов", за която липсва плащане – доказателства за такова не бяха представени и в съдебното производство. Индиция за нереалност на доставката е обстоятелството, че доставчикът няма деклариран обект, от който да извършва дейността от вида на фактурираната към жалбоподателя, а напротив, регистрирал е ФУ за търговия с плодове и зеленчуци.

С оглед изводите в частта по ЗДДС, законосъобразно е и извършеното от ораните по приходите увеличение на счетоводния финансов резултат на жалбоподателя с разходите по фактурите от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД, за които не е доказана реалност на доставките. Съответно заключението за реално извършване на спорните услуги от „ВМ Билд“ ЕООД опровергава извода на приходната администрация, че осчетоводените за тях разходи са документално необосновани и не следва да се признаят за данъчни цели. За тези фактури (№[ЕИК]/23.12.2019 г. с ДО 4328,00 лв., №[ЕИК]/20.03.2019 г. с ДО 4875,00 лв., № [ЕГН]/08.04.2019 г. с ДО 6846,38 лв., №[ЕИК]/10.04.2019 г. с ДО 5021,94 лв., № [ЕГН]/17.04.2019 г. с ДО 4878,40 лв., № [ЕГН]/15.04.2019 г. с ДО 5112,79 лв., № [ЕГН]/19.08.2019 г. с ДО 7196,00 лв., № [ЕГН]/30.08.2019 г. с ДО 6830,00 лв., № [ЕГН]/29.08.2019 г. с ДО 7925,00 лв. и № [ЕГН]/09.08.2019 г. г. с ДО 6835,00 лв.) с ДО общо 59 398,51 лв. не е налице хипотезата на чл. 26, т. 2, във вр. с чл. 10, ал. 1 ЗКПО, с оглед на което незаконосъобразно с отчетените разходи по фактурите е увеличен финансовият резултат на дружеството и е установено допълнително дължим КД и лихви за забава.

В обобщение на изложеното в частта по ЗКПО налице са основания за преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството в размер на 97 330,00 лв., съставляваща сбора от данъчните основи по фактурите за услуги от ЕТ „Ди Трейд – Ани Цоневска“, ЕТ „Гала Ангел Гюров“, ЕТ „ИВИ Мекс – Ивайло Костов“, ЕТ „Дафи Дафинка Николова“, ЕТ „Силвия Стоянова“, „Мити ПС“ ЕООД, ЕТ „Тигрети – Стефан Ангелов“ и „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД. Следват се общо увеличения на счетоводния финансов резултат – 100 321,50 лв., вместо декларираните 2991,50 лв.; данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 242 562,04 лв. и дължим корпоративен данък – 24 256,20 лв., при внесената сума 14 523,20 лв. Поради това следващите се на дружеството задължения по ЗКПО за 2019 г. са в размер на 9 733,00 лв. Над тази сума до определените от приходната администрация задължения по ЗКПО за 2019 г. в размер на 15 672,86 лв., РА е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, като се отменят и начислените с акта лихви за забава над сумата от 1781,67 лв.

Крайните изчисления сочат, че от общо установени с РА задължения по ЗДДС и ЗКПО – 38 748,93 лв. – главница и лихви, общият размер на отхвърлената част на жалбата с настоящото решение е 15 414,39 лв. (главница и лихви), при отменени 23 334,54 лв. (главница и лихви).

При този изход на спора своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултското възнаграждение на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето ДОПК е основателно за размера от 1 269,74 лева, изчислен съобразно отхвърлената част на жалбата (общо 15 414,39 лв. главница и лихви) и разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, след приспадане на дължимите на жалбоподателя съобразно отменената част от акта (23 334,54 лева) разности от 427,56 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221921005500-091-001 от 07.09.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - [населено място], в потвърдената част с Решение № 1878 от 01.12.2022 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при Централно управление на НАП, **досежно** установените задължения за данък по Закона за данък върху добавената стойност за данъчни периоди м. март, април август 2019 г. в общ размер на 11 879,71 лева – главница, и 3 817,86 лева - лихви, **както и в частта** на установените задължения за корпоративен данък над декларирания по Закона за корпоративното подоходно облагане за данъчен период 2019 г. - за размера над 9 733,00 лева – главница, и за размера над 1781,67 лева - лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “Сейфо Груп“ ЕООД против Ревизионен акт № Р-22221921005500-091-001 от 07.09.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., в частта потвърдена с Решение № 1878 от 01.12.2022 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“– С. при Централно управление на НАП, **в останалата обжалвана част.**

ОСЪЖДА „Сейфо Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 1 269,74 лева /хиляда двеста шестдесет и девет лева и 0,74 ст./.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 127 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК.

СЪДИЯ:

